ରୋମ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ — ସଂଖ୍ୟା ଏଗାରହ

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ତ୍ରିମୁଖୀ ପ୍ରୟୋଗକୁ ବୁଝିବା: ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧, ୨୦୦୧, ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ପାଇଁ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟା

Jeff Pippenger
2024-08-30

ଯେପରି ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୮୪୦ ମିଲ୍ଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହୀତ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥିରୀକୃତ କରିଥିଲା, ସେହିପରି ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧ ପରେ, ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ଯେ, Future for America ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହୀତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ, ଯେପରି ଯିଶାୟାର ଅଠାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଛି, ପରବର୍ଷାର ସତ୍ୟ ବାଇବେଲୀୟ ପଦ୍ଧତି ଥିଲା। ପବିତ୍ର ଇତିହାସରେ ଯେପରି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି, ସଂସ୍କାର-ରେଖା ଉପରେ ସଂସ୍କାର-ରେଖାର ପ୍ରୟୋଗ ସ୍ଥାପିତ କଲା ଯେ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧, ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୮୪୦ର ଏକ ପୁନରାବୃତ୍ତି ଥିଲା।

ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତ 1840 ମସିହାରେ ଅବତରଣ କରିଥିବାବେଳେ, ସେ 2001 ମସିହାରେ ନିଜ ଅବତରଣର ଏକ ପୂର୍ବଛାୟା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ। ଉଭୟ ଦୂତ ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସହିତ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ। ପରେ, ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ସେହି ପଦ୍ଧତିର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ପ୍ରତିସାଦ ଦେବାରୁ, ଆନ୍ଦୋଳନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା। ୧୨୮୯ ମସିହାରେ ସମୟର ଶେଷକାଳରେ ଲାଓଡିସିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟର ନେତୃତ୍ୱକୁ ପଛକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଚର୍ଚ୍ଚ ତାହାର ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପ୍ରବେଶ କଲା, କାରଣ ପ୍ରଭୁ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ନିଜ ଶେଷ-ଦିନର ମୁଖପାତ୍ରମାନଙ୍କ ଭାବେ ଚୟନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିୟମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ନିୟମ ଥିଲା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ। ବିଶେଷକରି ସେହି ସମୟରେ, ତିନୋଟି ହାୟର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ ଏପରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ର ଘଟଣାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେହି ସତ୍ୟକୁ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠାର ସହିତ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଗଲା, ସେତେବେଳେ ଯେମାନେ ସତ୍ୟ ଖୋଜୁଥିବା ହୃଦୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯିରିମିୟଙ୍କ "ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କ" ପ୍ରତି ନିୟୋଜିତ ହେଉଥିଲେ, ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ, ସେପରିକରେ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହୀତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନିୟମମାନଙ୍କ ବୈଧତାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ।

ଏହା ଦେଖାଗଲା ଯେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ "ହାୟ"ର ଇତିହାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଗ୍ରଗାମୀମାନଙ୍କର ସଠିକ ବୁଝାମଣା ଇସ୍ଲାମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସେହି ଇତିହାସର ରାଜା ବୋଲି ଦେଖାଗଲା। ସେହି ଇତିହାସରେ ଇସ୍ଲାମ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧପ୍ରଣାଳୀକୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ହଠାତ୍ ଓ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବେ ଆଘାତ କରିବାରୂପେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହା ବୁଝାଯାଇଥିଲା ଯେ ଇସ୍ଲାମର ସେହି ଯୁଦ୍ଧପ୍ରଣାଳୀ ନିଜେ "assassin" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତିଗତ ମୂଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା। ସେହି ଇତିହାସରେ ଇସ୍ଲାମ ରୋମର ସେନାବଳକୁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରିବ, ଏବଂ ସେହି ସମୟାବଧି ଏକ ଶତ ପଚାଶ ବର୍ଷର ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ରେଖା ଅଧୀନରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେହି ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଜୁଲାଇ 27, 1449 ତାରିଖରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ "ହାୟ"ର ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଓ ଇତିହାସ ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

ଏହା ଆଉ ଗୋଟିଏ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ବ ାଣୀର ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯାହା ତିନି ଶତ ଏକାନବେ ବର୍ଷ ଓ ପନ୍ଦ ର ଦିନର ଥିଲା, ଏବଂ ଯାହା ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ , ୧୮୪୦ରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ସେହି ଇତିହାସରେ ଯେ ଶାସକ ଇସ ୍ଲାମର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ବ ାଣୀମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ସେ ଥିଲେ ଅଟ୍ଟ ମାନ, ଯିଏ ପ୍ର ଥମ ହାୟର ଇତିହାସରେ ମହମ୍ମ ଦଙ୍କ ଦ୍ବ ାରା ପ୍ର ତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲେ। ନବମ ଅଧ ାୟ କୁହେ ଯେ ଦ୍ବ ିତୀୟ ହାୟର ଇତିହାସରେ ଇସ ୍ଲାମ ରୋମର ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କ ୁ ବଧ

କରିବ। ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧର ସେହି ପ୍ରକାର ପ୍ରଚଳିତ ରଖିବେ—ହଠାତ୍ ଓ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବେ ଆକ୍ରମଣ କରି—କିନ୍ତୁ ସେହି ଇତିହାସରେ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ବାରୁଦର ଆବିଷ୍କାର ହେଲା ଏବଂ ତାହାର ବ୍ୟବହାର ହେଲା; ତେଣୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଯୁଦ୍ଧ ପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲା ଯାହା ଗୁପ୍ତ ଘାତକଙ୍କ ହଠାତ୍ ଆକ୍ରମଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଚିତ୍ରିତ ଏବଂ ତାହାରେ ବିସ୍ଫୋରକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ କରାଯାଇଥିଲା।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ଇସ୍ଲାମର ତୃତୀୟ ହାୟ ହଠାତ୍ ବିସ୍ଫୋରକ ଶକ୍ତି ସହିତ ରୋମର ଆତ୍ମିକ ସେନାବଳ ଉପରେ ଆଘାତ କଲା। ସେହି ଘଟଣା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟର ଅନେକ ଧାରାର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଘଟଣା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲା ଯେ, ଯେପରି ଅଗଷ୍ଟ 11, 1840 ର ମିଲରୀୟ ଇତିହାସରେ ସେହି ସଶକ୍ତିକରଣ ଘଟିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂରଣ ହେଲା ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, ସେପରି ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଆସିଲା, ସେହି ତାରିଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଅବତରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା।

> "ଏବେ କି ସେହି କଥା ଆସିଛି ଯେ ମୁଁ ଘୋଷଣା କରିଛି ଯେ ନ୍ୟୁୟୋର୍କ ଗୋଟିଏ ଜ୍ୱାରଭାଟାର ବିପୁଳ ତରଙ୍ଗରେ ବୁହାଇ ଦିଆଯିବ? ଏହା ମୁଁ କେବେ କୁହିନାହିଁ। ସେଠାରେ ତଳ ପରେ ତଳ ଉଠୁଥିବା ବିଶାଳ ଭବନମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ମୁଁ କହିଥିଲି, 'ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀକୁ ଭୟାନକ ଭାବରେ କମ୍ପିତ କରିବା ପାଇଁ ଉଠିବେ, ସେତେବେଳେ କେତେ ଭୟଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ଘଟିବ! ତେବେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1–3 ର ବଚନଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହେବ।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଯାହା ଆସୁଛି, ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ସତର୍କବାଣୀ। କିନ୍ତୁ ନ୍ୟୁୟୋର୍କ ଉପରେ ବିଶେଷଭାବେ କଣ ଆସୁଛି, ସେ ବିଷୟରେ ମୋତେ କୌଣସି ବିଶେଷ ଆଲୋକ ମିଳିନାହିଁ; କେବଳ ଏତିକି ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଏକଦିନ ସେଠାର ବିଶାଳ ଭବନମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଘୁରାଣ ଓ ଉଲଟାଇଦେବା ଦ୍ୱାରା ଭୂଇଁକୁ ପତିତ ହେବେ। ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଲୋକ ଅନୁସାରେ, ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ବିନାଶ ଜଗତରେ ଅଛି। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ, ତାଙ୍କର ପ୍ରବଳ ଶକ୍ତିର ଗୋଟିଏ ସ୍ପର୍ଶ, ଏବଂ ଏହି ବିପୁଳ ଗଠନମାନେ ଧସି ପଡ଼ିବ। ଏପରି ଦୃଶ୍ୟ ଘଟିବ, ଯାହାର ଭୟାବହତାକୁ ଆମେ କଳ୍ପନା ମଧ୍ୟ କରିପାରୁନାହୁଁ।" Review and Herald, July 5, 1906.

ତାହାପରେ, ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ Future for America ଆନ୍ଦୋଳନଟି ମିଲରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନର ସମାନାନ୍ତର ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ସେହି ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ ଏହି ସନ୍ଦେଶର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଉପାଦାନରେ ପରିଣତ ହେଲା। ପ୍ରେରିତ ବାଣୀ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଶିଖାଇଥିଲା ଯେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦୂତ ଯେତେବେଳେ ଅବତରଣ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ଶେଷ ବର୍ଷା ଆସିପହଞ୍ଚିବ।

> "ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପତିତ ହେବାକୁ ଅଛି। ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହେବ।" Review and Herald, April 21, 1891.

ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଶେଷ ବର୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିସ୍ତୃତ ବୁଝାମଣାକୁ ଖୋଲିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଜନଙ୍କୁ ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ପାଖକୁ ନେଲେ, ଯାହା ଶେଷ ବର୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ସନ୍ଦର୍ଭସ୍ଥଳ। ସେହି ସମୟରେ 2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ପରେ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ସେହି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛିଜଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ ଯେ ଯୋଏଲର ସେହି କୀଟପତଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ, ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାଖଲତାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରନ୍ତି ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ଜାଗ୍ରୁତିକୁ ଉଦ୍ଦିଶ୍ୟ କରି ଆଗେଇ ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ଇସ୍ଲାମଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ, ଯେ ସେହି କୀଟପତଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ରୋମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ।

ତିନୋଟି ବିପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ତ୍ରିମୁଖୀ ପ୍ରୟୋଗକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ଯେ ପ୍ରବଳ ଆଲୋକ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଆଲୋକ ପୋକମାକୁଡ଼ାମାନେ ଇସ୍ଲାମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କ ଦାବିକୁ ଏକ ଅପବିତ୍ର ତର୍କସମ୍ମତ ସମର୍ଥନ ଯୋଗାଇଲା। ସଦାରଣତଃ ଯେପରି ଘଟେ, ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ

କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଭ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ଚେଷ୍ଟାରେ ଶାସ୍ତ୍ରବାକ୍ୟକୁ ବିକୃତ କରାଯାଏ। ନିଜମାନଙ୍କ ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନେ ପ୍ରମାଣ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରତିରୂପ ଓ ପ୍ରତିପ୍ରତିରୂପର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ବୁଝିନଥିଲେ।

ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱୀୟ ଏବଂ ବାଇବଲୀୟ ଅଧ୍ୟୟନରେ, "ପ୍ରତିରୂପ" ଏବଂ "ପ୍ରତିପ୍ରତିରୂପ" ଶବ୍ଦଦ୍ୱୟକୁ ଦୁଇଟି ଉପାଦାନର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟଟିଙ୍କ ପୂର୍ବସଙ୍କେତ କରେ କିମ୍ବା ପୂର୍ବଛାୟା ପ୍ରଦାନ କରେ। ଏହି ଧାରଣା ପ୍ରାୟତଃ "ଛାୟା" ଏବଂ "ସାରବସ୍ତୁ" ବୋଲି ଅଧିକ ବ୍ୟାପକ ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ପଡ଼େ।

ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ହେଉଛି ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଥିବା ଏମିତି କୌଣସି ଘଟଣା, ବ୍ୟକ୍ତି, କିମ୍ବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ, ଯାହା ନୂତନ ନିୟମରେ ଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧିତ କୌଣସି ଘଟଣା, ବ୍ୟକ୍ତି, କିମ୍ବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକୁ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚିତ କରେ କିମ୍ବା ପୂର୍ବାଭାସ ଦେଇଥାଏ। ଏହା ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ପୂର୍ବଗାମୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ। ପ୍ରତିପୂର୍ତ୍ତିରୂପ ହେଉଛି ସେହି ପ୍ରତିରୂପର ପୂର୍ଣ୍ଣତା କିମ୍ବା ବାସ୍ତବ ରୂପାୟଣ। ଏହା ସେହି ବାସ୍ତବତା, ଯାହାକୁ ପ୍ରତିରୂପ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା। "ଛାୟା" ଓ "ବସ୍ତୁସ୍ୱରୂପ"ର ଧାରଣା, ପ୍ରତିରୂପ ଓ ପ୍ରତିପୂର୍ତ୍ତିରୂପର ମଧ୍ୟର ସମ୍ପର୍କ ସହ ସମାନାନ୍ତର। "ଛାୟା" (ପ୍ରତିରୂପ)କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ "ବସ୍ତୁସ୍ୱରୂପ" (ପ୍ରତିପୂର୍ତ୍ତିରୂପ)କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ଏହେତୁ ଭୋଜନ ବା ପାନ ବିଷୟରେ, କିମ୍ବା କୌଣସି ପର୍ବଦିନ, କିମ୍ବା ଅମାବାସ୍ୟା, କିମ୍ବା ସବ୍ବାଥ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଚାର ନ କରୁନ୍ତୁ; ଏସବୁ ଆସିବାକୁ ଥିବା ବିଷୟମାନଙ୍କର ଛାୟାମାତ୍ର; କିନ୍ତୁ ସାରତତ୍ତ୍ୱ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର। କଲସୀୟ 2:16, 17.
>
> ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଭଲ ବିଷୟମାନଙ୍କର କେବଳ ଛାୟା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେହି ବିଷୟମାନଙ୍କର ସ୍ୱରୂପଚିତ୍ର ନୁହେଁ; ଏହିକାରଣରୁ, ପ୍ରତିବର୍ଷ ନିରନ୍ତର ଅର୍ପିତ ହୋଇଥିବା ସେହି ବଳିଦାନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେ କେବେମଧ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରେ ନାହିଁ। ଇବ୍ରୀୟ 10:1.

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଯୋଏଲ୍‌କୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଉଦ୍ଭବିତ ବିବାଦରେ, ଏବଂ ଚାରିଟି କୀଟପତଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ପାପାଳ ରୋମକୁ ସଠିକ ଭାବେ ପରିଚିତ କରିବାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ—ଯାହା ଏପରିଭାବେ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର କ୍ରମାଗତ ବିନାଶକୁ ରୂପରେଖା କରେ—ଯେମାନେ ଯୁକ୍ତି ଦେଉଥିଲେ ଯେ ସେହି କୀଟପତଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ରୋମ ନୁହେଁ, ବରଂ ଇସ୍ଲାମ, ସେମାନେ କେବଳ ତିନୋଟି ହାୟର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ଅପବିତ୍ର ଜୋର ଦେଇନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି ଆଦର୍ଶଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧୃତ କରିଥିଲେ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ରୋମର ପ୍ରତିରୂପକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ସେହି ଆଦର୍ଶଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକୃତରେ ଇସ୍ଲାମକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏପରି କରି ସେମାନେ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କିମ୍ବା ଆଦର୍ଶ ଓ ପ୍ରତିରୂପର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସତ୍ୟରୂପେ ବୁଝୁନଥିଲେ, କିମ୍ବା ଶେଷ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କରିବା ପାଇଁ ଆଦର୍ଶଗୁଡ଼ିକୁ ଭ୍ରାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ ଏକ ଯୋଗ୍ୟ ଉପାୟ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ।

ରୋମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବର୍ତ୍ତମାନର ବିବାଦରେ, ପୁନର୍ବାର ଏହାର ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ, ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦର "ଡାକୁମାନେ" ବୋଲି ଯେଉଁ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାରଣାକୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ, ସେହି ମତକୁ ଧାରଣ କରୁଥିବାମାନେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ତ୍ରିବିଧ ପ୍ରୟୋଗକୁ ମଧ୍ୟ, କିମ୍ବା ପ୍ରତିରୂପ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରତିରୂପର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ମଧ୍ୟ, ସଠିକ ଭାବରେ ବୁଝୁନାହାନ୍ତି।

ଯେତେବେଳେ "ଲୁଟେରାମାନେ" ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଅଟନ୍ତି ବୋଲି ଧାରଣା କରୁଥିବାମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ମତକୁ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ତିନୋଟି ରୋମର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗର ଏକ ପ୍ରୟୋଗକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ନାକି ଏହା ସିଦ୍ଧ କରାଯାଏ ଯେ ଆଧୁନିକ ରୋମ, ଅର୍ଥାତ୍ ରୋମର ତୃତୀୟ ପ୍ରକାଶ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଅଟେ। ଏହାରେ ଭରସା କରି ଯେ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉନାହାନ୍ତି, ବରଂ କେବଳ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଅନ୍ଧ ଅଜ୍ଞତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ରୋମର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଏହି ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେ ରୋମର ଇତିହାସର ଏକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଆଧୁନିକ ରୋମକୁ ଚିହ୍ନିତ

କରେ।

ପୈଗାନ ରୋମ ହେଉଛି ରୋମର ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପୂରଣମଧ୍ଧରୁ ପ୍ରଥମ। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ ପୈଗାନ ରୋମ ହେଉଛି ପୁଲିଙ୍ଗ ସାଣ ଶିଙ୍ଗ। ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇରେ ପୈଗାନ ରୋମ ହେଉଛି ରାଜ୍ୟକୌଶଳ। ଦାନିଏଲ ସାତରେ ପୈଗାନ ରୋମ ଦଶଭାଗୀୟ ରାଜ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ ହୁଏ।

ରୋମର ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି ପାପାଲ ରୋମ; ଯିଏ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଙ୍ଗ, ଏବଂ ଯିଏ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚ-କୌଶଳ, ଏବଂ ଯିଏ ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନିନ୍ଦାଜନକ କଥା କହୁଥିବା ଶିଙ୍ଗ ଏବଂ ତିନିଟି ଶିଙ୍ଗକୁ ଉପାଡ଼ି ଦେଇଥାଏ। ପୈଗନ ରୋମ ଏକକ ଶକ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପାପାଲ ରୋମ ଏକ ଦ୍ୱିଗୁଣ ଶକ୍ତି, ଯାହା ପୈଗନ ରୋମର ପୂର୍ବତନ ରାଜନୈତିକ ଗଠନଗୁଡ଼ିକର ରାଜ୍ୟ-କୌଶଳ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ପାପାଲ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ୧୭୯୮ ମସିହାରେ, ପାପାଲ ଶକ୍ତି ତାହାର ମାରାତ୍ମକ ଘାଏ ପାଇଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଚର୍ଚ୍ଚ ହେବା ବନ୍ଦ କରିଦେଇନଥିଲା; ସେ କେବଳ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ପଶୁ ହେବା ବନ୍ଦ କଲା, କାରଣ ପୂର୍ବରୁ ଯେ ସାମାଜିକ ଶକ୍ତିକୁ ସେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲା, ତାହା ଅପସାରିତ କରାଯାଇଥିଲା।

ଦ୍ୱିତୀୟ ରୋମ ହେଉଛି ପୋପୀୟ ରୋମ, ଏବଂ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ସେ କେବଳ ସେତେବେଳେ ମାତ୍ର ଏକ ଶକ୍ତି (ପଶୁ) ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ତାହାର ନିନ୍ଦାଜନକ ପରିକଳ୍ପନାମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରୂପ ଦେବା ପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ରଶକ୍ତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ତାହାର ହାତରେ ଥିଲା। ପ୍ରଥମ ରୋମ ଥିଲା ଏକକ ଶକ୍ତି, ଦ୍ୱିତୀୟ ରୋମ ଥିଲା ଦ୍ୱିଗୁଣ ଶକ୍ତି, ଏବଂ ତୃତୀୟ ରୋମ ହେଉଛି ତ୍ରିଗୁଣ ଶକ୍ତି। ରୋମର ଏହି ତିନୋଟି ପ୍ରକାଶ ସେହି ନୀତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶାସିତ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ତ୍ରିବିଧ ପ୍ରୟୋଗକୁ ଶାସନ କରେ। ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗତ ଭାବରେ ତିନୋଟି ହାୟ, ତିନୋଟି ବାବିଲୋନ, ତିନୋଟି ରୋମ ଏବଂ ତିନୋଟି ଏଲିୟା ଅଛନ୍ତି। ପ୍ରତିରୂପ ଓ ପ୍ରତିପୂରଣର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ଯେକୌଣସି ତ୍ରିବିଧ ପ୍ରୟୋଗର ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପ୍ରକାଶ ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ତୃତୀୟ ପୂରଣର ଛାୟା ପ୍ରଦାନ କରେ; ଏହି ତୃତୀୟ ପୂରଣ ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସେହି ତ୍ରିବିଧ ପ୍ରୟୋଗର ପ୍ରତିପୂରଣ ଏବଂ ସାରତତ୍ତ୍ୱ।

ରୋମ ସହିତ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ରୋମର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏହାକୁ ପରିଚିତ କରାଏ ଯେ, ପୌରାଣିକ ରୋମ ଓ ପୋପୀୟ ରୋମ—ଉଭୟେ ନିଜ ଶାସକଙ୍କୁ Pontifex Maximus ଉପାଧି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ। ଏହି କାରଣରୁ, ଆଧୁନିକ ରୋମର ଶାସକଙ୍କ ଉପାଧି Pontifex Maximus ହେବ, ଯେଉଁ ଉପାଧି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ କେବେ ମଧ୍ୟ ଆରୋପିତ ହୋଇନାହିଁ। ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ରୋମ ନିଜନିଜ ଇତିହାସିକ କାଳର ସିଂହାସନ ଉପରେ ଅଧିକାର ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ବାଧାକୁ ଜୟ କରିଥିଲେ। 1798 ପୂର୍ବରୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଏପରି ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ବାଧାକୁ ଜୟ କରିଥିବାର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ।

ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ରୋମଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନେ କେବେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭାବେ ଶାସନ କରିବେ ବୋଲି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟାବଧି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ଚବ୍ବିଶତମ ପଦରେ ପୈଗାନ ରୋମକୁ ଏକ "ସମୟ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍ ତିନି ଶତ ଷାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଶାସନ କରୁଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ସେ ଏହା କରିଥିଲା ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 31 ମସିହାର ଆକ୍ଟିୟମ୍ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 330 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ପୁନଃପୁନି ପାପାଲ ରୋମକୁ ତିନୋଟି ଶିଙ୍ଗ ଅପସାରିତ ହେବା ପରେ, 538 ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷ ଶାସନ କରୁଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଯିଶାୟ ତେଇଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଗୋଟିଏ ରାଜାର ଦିନମାନଙ୍କ ପରି, ସତରି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେ ତାହାର ସେହି ସତରି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବର୍ଷର ଶାସନ ପୂର୍ବରୁ କେବେବି ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ବାଧାକୁ ଅପସାରଣ କରିନଥିଲା।

ଆଧୁନିକ ରୋମକୁ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାର, ପଦ ଚାଳିଶରୁ ବୟାଳିଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା, ଗୌରବମୟ ଦେଶ ଏବଂ ମିଶର—ଏହି ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ବାଧାକୁ ଜୟ କରୁଥିବା ଭାବରେ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ତିନୋଟି ବାଧା ପରାଜିତ ହୋଇ ରୋମର ଅଧୀନତାରେ ଆଣାଯାଏ, ସେମାନେ ତାହାପରେ ନାଗ, ପଶୁ ଏବଂ ଭ୍ରାନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ତ୍ରିବିଧ ଐକ୍ୟ ଗଠନ କରନ୍ତି। ଯୋହନ ଆମକୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ ପାପାଲ ପଶୁର ମାରାତ୍ମକ ଘାଉ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ତାହାପରେ ସେ ବୟାଳିଶ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କରେ।

> ଏବଂ ମୁଁ ତାହାର ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡ କୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଆହତ ହୋଇଥିବା ପରି ଦେଖିଲି; ଏବଂ ତାହାର ମାରାତ୍ମ କ ଘାଉ ସୁସ୍ଥ ହେଲା; ଏବଂ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ସେହି ପଶୁର ପଛେ ପଛେ ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ ବିମୁଗ୍ଧ ହୋଇ ଚାଲିଲା। ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ଅଜଗରକୁ ଉପାସନା କଲେ, ଯିଏ ପଶୁକୁ ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ପଶୁକୁ ମଧ ଉପାସନା କରି କହିଲେ, ପଶୁ ସଦୃଶ କିଏ? ତାହା ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ କିଏ ସକ୍ଷ ମ? ଏବଂ ତାହାକୁ ଗର୍ବିତ କଥା ଓ ଈଶ୍ୱ ରନିନ୍ଦ । କହୁଥିବା ଗୋଟିଏ ମୁଖ ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ବୟାଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଧିକାର ତାହାକୁ ଦିଆଗଲା। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:3–5।

ଯେ ପଶୁଟି ତାହାର ମାରାତ୍ମକ ଘା ଆରୋଗ୍ୟ ହେବା ପରେ ବିଆଳିଶି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ମାସ ଧରି ଶାସନ କରେ, ସେହିଟି ହେଉଛି ରୋମୀୟ ଶକ୍ତି।

> ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 13ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ମେଷଶାବକ ସଦୃଶ ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ପଶୁଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଶକ୍ତି 'ପୃଥିବୀକୁ ଓ ତାହାରେ ବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ' ପାପାସିଙ୍କୁ ଉପାସନା କରାଇବ—ଯାହା ଏଠାରେ 'ଚିତାବାଘ ସଦୃଶ' ପଶୁଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଛି।... ପୁରୁଣା ଓ ନୂତନ—ଉଭୟ ଜଗତରେ, କେବଳ ରୋମୀୟ ଚର୍ଚ୍ଚର ଅଧିକାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା ରବିବାର ପ୍ରଥାକୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ସମ୍ମାନ ମାଧ୍ୟମରେ ପାପାସି ସମ୍ମାନାର୍ପଣ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ।" The Great Controversy, 578.

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାର, ପଦ ଚବିଶର ପୂରଣରେ ପ୍ରଥମ ରୋମ, ଅର୍ଥାତ୍ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ, ତିନି ଶତ ଷାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭାବେ ଶାସନ କଲା, ଏବଂ ଏହା ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ପଦ ନଅର ପୂରଣରେ ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ବାଧାକୁ ହଟାଇବା ପରେ ଏପରି କଲା।

ପାପୀୟ ରୋମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ରୋମ, ଶାସ୍ତ୍ରର ଅନେକ ଅନୁଚ୍ଛେଦର ପୂରଣରେ ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭାବେ ଶାସନ କଲା, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ସାତ, ପଦ ଆଠ ଓ କୋଡ଼ିଏର ପୂରଣରେ ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ବାଧାକୁ ଅପସାରଣ କରିବା ପରେ ଏହା କରିଥିଲା।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଚାଳିଶତମ ପଦ୍ୟରେ ଆଧୁନିକ ରୋମ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରେ; ପରେ ଚାଳିଶିଏକତମ ପଦ୍ୟରେ ସେ ଗୌରବମୟ ଦେଶକୁ ଜୟ କରେ, ଏବଂ ଚାଳିଶିଦ୍ୱିତୀୟ ପଦ୍ୟରେ ସେ ମିଶରକୁ ପରାଜିତ କରେ। ଆଧୁନିକ ରୋମ ହେଉଛି ଦାନିଏଲ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଉତ୍ତରର ରାଜା।

ପୌରାଣିକ, ପ୍ରଥମ ରୋମ, ଏକ ନିର୍ଯାତନାଦାୟକ ଶକ୍ତି ଥିଲା, ଏବଂ ପାପାଲ, ଦ୍ୱିତୀୟ ରୋମ, ଏକ ନିର୍ଯାତନାଦାୟକ ଶକ୍ତି ଥିଲା; ତେଣୁ ଆଧୁନିକ ରୋମ ମଧ ଏକ ନିର୍ଯାତନାଦାୟକ ଶକ୍ତି ହେବ।

ଆଧୁନିକ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ସଂପାଦିତ ତୃତୀୟ ନିର୍ଯାତନାରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ପାପାଲ ଶକ୍ତି ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ପାପାଲ ଶକ୍ତି ସହ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ସମ୍ପର୍କର ଏକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ମାତ୍ର ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ହେଉଛି "ତୃମ ଜନଙ୍କର ଦୁଷ୍କର୍ମୀମାନେ" ବୋଲି ଯେମାନେ ତର୍କ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଭୁଲଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ତିନିଟି ରୋମର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସେମାନେ ଯେ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଣାଳୀକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ରୋମର ଗୋଟିଏ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରି, ରୋମ ନିଜେ ନୁହେଁ, ବରଂ ରୋମର ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ହିଁ ତୃତୀୟ ରୋମ ବୋଲି ଜୋର କରି କହିବା।

ସେମାନେ ଖ୍ରି ଷ୍ଟ ାବ୍ଦ 321 ମସିହାରେ କନସ ୍ଟାଣ୍ଟ ିନଙ୍କ ପ୍ର ଥମ ଐତିହାସିକ ରବିବାର-ବିଧିକୁ ଏବଂ ଖ୍ରି ଷ୍ଟ ାବ୍ଦ 538 ମସିହାେ ପାପାଲ ରୋମର ରବିବାର-ବିଧିକୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରି, ଏହି ଦାବି କରନ୍ତ ି ଯେ ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର-ବିଧି ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ ୍ରକୁ ଆଧୁନିକ ରୋମ ଭାବେ ପରିଭାଷିତ କରେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା ସହ ନିଜମାନଙ୍କ ର ତ୍ରୁ ଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ର୍ ପ୍ର ୟୋଗକୁ ମିଶାଇ, ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା କହିତ "ଧ୍ୱ ଂସର ଘୃଣିତ ବସ୍ତ ୁ" ପ୍ର କାଶ ପାଇବ, ସେତେବେଳେ ପଳାଇବା ପାଇଁ ଦେଇଥିବା ସତର୍କବାଣୀକୁ ରବିବାର-ବିଧି ସହ ସମ୍ପ ର୍କିତ କରନ୍ତ ି। ଯୀଶୁ ଯାହା "ଧ୍ୱ ଂସର ଘୃଣିତ ବସ୍ତ ୁ" ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ତାହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଦୁଇଟି ରବିବାର-ବିଧିକୁ ସୂଚିତ କରେ; କିନ୍ତୁ ଏହାର

ପ୍ର ତୀକାର୍ଥ ସ୍ୱ ଭାବ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ , କାରଣ ଏହା ପଳାଇବା ପାଇଁ ଏକ ସତର୍କବାଣୀ, ପଶୁର ଛାପକୁ ଏଡ଼ିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସତର୍କବାଣୀ ନୁହେଁ। ସେମାନଙ୍କ ର ତ୍ରୁ ଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାରଣା ଏହି କଥାକୁ ମଧ ସ୍ପ ର୍ଶ କରେ ନାହିଁ ଯେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଦୁଇଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରବିବାର-ବିଧି ଅଛି।

> ଏହିପରି, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଦାନିୟେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହିତ ଉଜାଡ଼ର ଘୃଣାସ୍ପଦ ବସ୍ତୁକୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖିବ, (ଯେ ପଢ଼େ, ସେ ବୁଝୁ:) ସେତେବେଳେ ଯେମାନେ ଯିହୂଦିଆରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ପଳାଇଯାଆନ୍ତୁ; ଯେ ଘରଛାଦ ଉପରେ ଅଛି, ସେ ନିଜ ଘରରୁ କିଛି ନେବା ପାଇଁ ତଳକୁ ନଆସୁ; ଏବଂ ଯେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଛି, ସେ ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ନେବା ପାଇଁ ପଛକୁ ଫେରି ନଆସୁ। ଏବଂ ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯେମାନେ ଗର୍ଭବତୀ, ଏବଂ ଯେମାନେ ଶିଶୁଙ୍କୁ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ହାୟ! କିନ୍ତୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଯେ ତୁମର ପଳାୟନ ଶୀତକାଳରେ ନହେଉ, କିମ୍ବା ସବ୍ବାଥ ଦିନରେ ନହେଉ। ମାଥିଉ 24:15–20.

"ଭବିଷ୍ୟଦ୍ରଷ୍ଟା ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହିଥିବା ଧ୍ୱଂସର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ," ଏକ ଚିହ୍ନ ଥିଲା, ଯାହା ଯୀଶୁ ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲା ଯେ କେବେ ସେମାନେ ଆସନ୍ତା ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶରୁ ପଳାଇବା ଉଚିତ, ଯେବେ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୬୬ ରୁ ୭୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧିରେ ମନ୍ଦିର ଓ ନଗରକୁ ଅବରୋଧ କରି, ପରେ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଇଥିଲା।

> "ଯୀଶୁ ଶୁଣୁଥିବା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେହି ବିଚାରମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଥିଲା; ଏବଂ ବିଶେଷତଃ ମସୀହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରି କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଇଥିବାର ପ୍ରତିଫଳସ୍ୱରୂପ ଯେ ପ୍ରତିଦାନମୂଳକ ପ୍ରତିଶୋଧ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବ, ସେଥି ସମ୍ବନ୍ଧରେ। ସେହି ଭୟାବହ ପରିଣତିର ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ବିବାଦ ଚିହ୍ନମାନ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ। ଭୟଙ୍କର ସେହି ଘଣ୍ଟା ହଠାତ୍ ଓ ଶୀଘ୍ର ଆସିପହଞ୍ଚିବ। ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅନୁସରୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ସତର୍କ କରି କହିଥିଲେ: 'ଏହେତୁ ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ଦର୍ଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହାଯାଇଥିବା ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଘୃଣ୍ୟବସ୍ତୁକୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖିବ, (ଯେ ପଢ଼େ, ସେ ବୁଝୁ:) ସେତେବେଳେ ଯେମାନେ ଯିହୂଦିଆରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ପଳାଇଯାଆନ୍ତୁ।' ମାଥିଉ 24:15, 16; ଲୂକ 21:20, 21। ଯେତେବେଳେ ରୋମୀୟମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ପତାକାମାନ ସେହି ପବିତ୍ର ଭୂମିରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଯାହା ନଗରପ୍ରାଚୀରର ବାହାରେ କିଛି ଫର୍ଲଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସାରିତ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁସରୀମାନେ ପଳାୟନରେ ନିରାପତ୍ତା ଖୋଜିବାକୁ ଥିଲେ। ସତର୍କବାଣୀର ଚିହ୍ନ ଦେଖାଯାଇଲେ, ଯେମାନେ ପଳାଇ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବାକୁ ଚାହିବେ, ସେମାନେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ...."
>
> "ଯିରୂଶାଲେମର ବିନାଶରେ ଜଣେମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ମଧ ନାଶ ପାଇନଥିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ସତର୍କବାଣୀ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଚିହ୍ନ ପାଇଁ ନଜର ରଖିଥିଲେ.... ବିଳମ୍ବ ନ କରି ସେମାନେ ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନକୁ—ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାରେ, ପେରିଆ ଦେଶର ପେଲ୍ଲା ନଗରକୁ—ପଳାଇଗଲେ।" The Great Controversy, 25, 30.

୫୩୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଥିବାବେଳେ, ସେହି ଯୁଗର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନେ ଚିହ୍ନଟ କରିଲେ ଯେ ପୌତ୍ତଳିକ ଧର୍ମ ସହିତ ସମ୍ମିଳନର ଫଳରେ ମଣ୍ଡଳୀ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସତର୍କବାଣୀର ଆଧାରରେ, ତଥା ୨ ଥେସ୍ସଲନୀକୀୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରେରିତ ପୌଲଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଲୋକ ସହ ସମନ୍ୱୟରେ, ସେମାନେ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ଅରଣ୍ୟକୁ ପଳାଇଗଲେ।

> "କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀରେ ପୂର୍ବକଥିତ ଧର୍ମଜଗତରେ କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣାବଳୀ ଘଟିବାକୁ ଥିଲା। ପ୍ରେରିତ ଏପରି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ: 'ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚିତ୍ତରେ ଶୀଘ୍ର ବିଚଳିତ ହେଉ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଅ ନାହିଁ—ନା ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା, ନା ବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା, ନା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆସିଥିବା ପତ୍ରଦ୍ୱାରା—ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନ ସନ୍ନିକଟ ହୋଇଯାଇଛି। କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ ନ କରୁନ୍ତୁ; କାରଣ ପ୍ରଥମେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ନ ଘଟିଲେ, ଏବଂ ପାପପୁରୁଷ, ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶପୁତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେଲେ, ସେହି ଦିନ ଆସିବ ନାହିଁ; ସେ ସବୁକିଛିର ବିରୋଧ କରେ ଏବଂ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରେ, ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି କୁହାଯାଏ କିମ୍ବା ଯାହାର ଉପାସନା କରାଯାଏ; ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ, ସେ ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଈଶ୍ୱରରୂପେ ବସେ।'"

“ପୌଲଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ଅର୍ଥରେ ବୁଝିବା ଉଚିତ ନଥିଲା। ଏହା ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯିବାକୁ ଥିଲା ନାହିଁ ଯେ, ସେ ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ଥେସଲନୀକୀୟମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ସଚେତନ କରିଥିଲେ। ଏପରି ଧାରଣା ବିଶ୍ୱାସରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତା; କାରଣ ନିରାଶା ପ୍ରାୟତଃ ଅବିଶ୍ୱାସକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାଏ। ତେଣୁ ପ୍ରେରିତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କଲେ ଯେ, ଏପରି କୌଣସି ସନ୍ଦେଶକୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିବା ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ଆହୁରି ଜୋର ଦେଇ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କଲେ ଯେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପାପାଲ ଶକ୍ତି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦୟ ହେବାକୁ ବାକୀ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ। ଏହି ଶକ୍ତି ତାହାର ମାରାତ୍ମକ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦାପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ନ କରିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ନିର୍ଥକ ହେବ। ‘ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଏହି ସବୁ କଥା ତୁମମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲି—ଏହା କି ତୁମେ ସ୍ମରଣ କରୁନାହଁ?’ ବୋଲି ପୌଲ ପଚାରିଲେ।”

“ସତ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିବାକୁ ଥିବା ପରୀକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ଭୟାନକ ଥିଲା। ପ୍ରେରିତ ଯେ ସମୟରେ ଲେଖୁଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ‘ଅଧର୍ମର ଗୁପ୍ତତ୍ୱ’ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲା। ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯେ ବିକାଶଗୁଡ଼ିକ ଘଟିବାକୁ ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ‘ଶୟତାନର କାର୍ଯ୍ୟାନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି, ଚିହ୍ନ ଓ ମିଥ୍ୟା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟସମୂହ ସହିତ, ଏବଂ ନାଶପ୍ରାପ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧର୍ମର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଠକେଇ ସହିତ’ ହେବାକୁ ଥିଲା।”

“ବିଶେଷଭାବେ ଗମ୍ଭୀର ହେଉଛି ସେହିମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ଉକ୍ତି, ଯେମାନେ ‘ସତ୍ୟର ପ୍ରେମ’ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ। ‘ଏହି କାରଣରୁ,’ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କଲେ, ଯେମାନେ ସଚେତନଭାବେ ସତ୍ୟର ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବେ, ‘ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ପଠାଇବେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ; ଯେପରି ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିବା, କିନ୍ତୁ ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ ପାଇଥିବା ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ।’ ଈଶ୍ୱର ଦୟାବଶତଃ ଯେ ଚେତାବନୀମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାନ୍ତି, ମଣିଷ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦଣ୍ଡମୁକ୍ତ ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଯେମାନେ ଏହି ଚେତାବନୀଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି ଫେରିଯିବାରେ ଅବିଚଳ ରୁହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ଭଲପାଆନ୍ତି ସେହି ପ୍ରତାରଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି।” Acts of the Apostles, 265, 266.

ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକତା ଓ କଳିସିଆ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ସମଝୌତା ସେହି ସତର୍କତାର ଚିହ୍ନ ଥିଲା, ଯାହା ସେହି ଯୁଗର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନଙ୍କୁ ପାପାଲ ରୋମରୁ ପୃଥକ୍ ହେବାକୁ ପ୍ରେରିତ କଲା; କିନ୍ତୁ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ପଳାଇଯିବା ପାଇଁ ଯୀଶୁଙ୍କ ସତର୍କବାଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୌଲ ଯେ ଆଲୋକ ଯୋଗାଇଥିଲେ, ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦକୁ ହିଁ ୱିଲିଅମ୍ ମିଲର୍ ବୁଝିଲେ ଯେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର “ଦୈନିକ” ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ରୋମଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ରୋମଙ୍କ ନିବାରକ ଭୂମିକା, ଏବଂ ପରେ ପାପାଲ ରୋମ ସିଂହାସନାରୋହଣ କରିବା ପାଇଁ ତାହାର ପତନ—ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମ୍ପର୍କ ଏକ ଏମିତି ସତ୍ୟ ଥିଲା ଯାହାକୁ ଅବଶ୍ୟ ବୁଝିବା ଦରକାର; କାରଣ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମ୍ପର୍କକୁ ଚିହ୍ନିବାରେ ବିଫଳ ହେବାର ପରିଣାମ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ଆଣିବ, ଯେମାନେ ସେହି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରେମ କରିନଥିଲେ। ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହି ଏକେଇ ଇତିହାସକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି:

ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁରୋହିତୀୟ ବସ୍ତ୍ରରେ ଛଦ୍ମବେଶୀ ହୋଇ ଚର୍ଚ୍ଚ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିବା ଠକେଇ ଓ ଘୃଣ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିବା ଏକ ନିରୁପାୟ ସଂଘର୍ଷକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲା। ବାଇବେଲକୁ ବିଶ୍ୱାସର ମାନଦଣ୍ଡ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉନଥିଲା। ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱାଧୀନତାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଧର୍ମବିରୋଧୀ ମତ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ଏହାର ସମର୍ଥକମାନେ ଘୃଣିତ ଓ ନିଷିଦ୍ଧ ହେଉଥିଲେ।

“ଦୀର୍ଘ ଏବଂ ତୀବ୍ର ସଂଘର୍ଷ ପରେ, ସେହି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ ଯେ, ଯଦି ସେହି ଭ୍ରଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଥ୍ୟା ଓ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାରୁ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ, ତେବେ ସେମାନେ ତାହା ସହିତ ସମସ୍ତ ସଂଯୋଗ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଦେବେ। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଯଦି ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିବେ, ତେବେ ପୃଥକ୍କରଣ ଏକ ସର୍ବାଙ୍ଗୀଣ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା। ସେମାନେ ନିଜ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଘାତକ ଭୁଲଗୁଡ଼ିକୁ ସହନ କରିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏମିତି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ

ସନ୍ତ ାନମାନଙ୍କ ଓ ସନ୍ତ ାନମାନଙ୍କ ର ସନ୍ତ ାନମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱ ାସକୁ ବିପଦରେ ପକାଇଦେଇଥାନ୍ତ ।। ଶାନ୍ତ ି ଓ ଏକତା ସୁନିଶ୍ଚ ିତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱ ରପ୍ର ତି ବିଶ୍ୱ ସ୍ତ ତା ସହ ସମଞ୍ଜ ସ ଯେକୌଣସି ଛାଡ଼ ଦେବାକୁ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ, ସିଦ୍ଧ ାନ୍ତ ର ବଳିଦାନ ଦେଇ ଲାଭ କରାଯାଇଥିବା ଶାନ୍ତ ିର ମୂଲ୍ୟ ମଧ ଅତ୍ୟ ଧିକ ହେବ। ଯଦି ସତ୍ୟ ଓ ଧର୍ମନିଷ ୍ଠା ସହ ଆପସ କରିମାତ୍ରେ ଏକତା ସୁନିଶ୍ଚ ିତ ହୋଇପାରେ, ତେବେ ଭିନ୍ନ ତା ରହୁ, ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ ମଧ ହେଉ।" The Great Controversy, 45, 46.

ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଏବଂ ପୋପତନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସମ୍ପର୍କଟି, ଖ୍ରୀ.ଶ. ୫୩୮ ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌଲ ପକ୍ଷରୁ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଏବଂ ପୋପୀୟ ରୋମ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମ୍ପର୍କର ପରିଚୟ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଚିହ୍ନିତ ଓ ଜୋରଦେଇ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଛି। ରୋମର ତ୍ରିବିଧ ପ୍ରୟୋଗରେ, ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ପଳାଇବାର ଚିହ୍ନ ଭାବେ ନିର୍ଜନତାର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ପରିଚୟ କରାଇଥିବା ଯୀଶୁଙ୍କ କଥା ପୂରଣ କରିଥିଲା, ଏବଂ ପୋପୀୟ ରୋମ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ କଥା ପୂରଣ କରିଥିଲା। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କଥାର ଆଉ ଗୋଟିଏ ପୂରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି।

"ଏବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ସ୍ନେହକୁ ଜଗତରେ ସ୍ଥିର କରିବା କିମ୍ବା ନିଜମାନଙ୍କ ଧନଭଣ୍ଡାରକୁ ଏହି ଜଗତରେ ସଞ୍ଚୟ କରିବାର ସମୟ ନୁହେଁ। ସେହି ସମୟ ଦୂର ନୁହେଁ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାଚୀନ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ଆମେ ମଧ୍ୟ ଉଜାଡ଼ ଓ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଆଶ୍ରୟ ଖୋଜିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବୁ। ଯେପରି ରୋମୀୟ ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯିରୂଶାଲେମର ଘେରାଉ ଯିହୂଦିଆର ଖ୍ରୀଷ୍ଟାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଳାୟନର ସଙ୍କେତ ଥିଲା, ସେପରି ଆମ ଜାତି ପକ୍ଷରୁ ପୋପୀୟ ସବ୍ବାଥକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରୁଥିବା ଆଜ୍ଞାରେ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆମ ପାଇଁ ଏକ ସତର୍କବାଣୀ ହେବ। ସେତେବେଳେ ବଡ଼ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିଦେବାର ସମୟ ହେବ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଛୋଟ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ି, ପର୍ବତମାଳା ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ ଏକାନ୍ତ ନିବାସସ୍ଥାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ।" Testimonies, volume 5, 464.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟକାଳର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ସତର୍କବାଣୀ ଯେରୁଶାଲେମରୁ କେବେ ପଳାଇବାକୁ ହେବ, ତାହା ସୂଚିତ କରିଥିଲା। ପଞ୍ଚମ ଓ ଷଷ୍ଠ ଶତାବ୍ଦୀରେ ସେହି ସତର୍କବାଣୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କୁ ଅରଣ୍ୟକୁ ପଳାଇଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲା।

ଏବଂ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଅରଣ୍ୟକୁ ପଳାଇଗଲା, ସେଠାରେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ସ୍ଥାନ ଥିଲା, ଯେଣେକି ସେଠାରେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋଷଣ କରାଯାଉ.... ଏବଂ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ଗରୁଡ଼ର ଦୁଇଟି ପକ୍ଷ ଦିଆଗଲା, ଯେଣେକି ସେ ସର୍ପର ସମ୍ମୁଖରୁ ଅରଣ୍ୟରେ ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ଉଡ଼ିଯାଇପାରନ୍ତି, ସେଠାରେ ସେ ଏକ କାଳ, କାଳଗୁଡ଼ିକ ଓ ଅର୍ଧ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋଷିତ ହେଉଛନ୍ତି। ଏବଂ ସର୍ପ ନିଜ ମୁଖରୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପଛରେ ବନ୍ୟା ପରି ଜଳ ଉଗାରିଦେଲା, ଯେଣେକି ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସେହି ବନ୍ୟାରେ ବୋହାଇ ନେଇଯାଉ। ଏବଂ ପୃଥିବୀ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ନିଜ ମୁଖ ଖୋଲିଦେଇ ସେହି ବନ୍ୟାକୁ ଗିଳିଦେଲା, ଯାହାକି ନାଗ ନିଜ ମୁଖରୁ ଉଗାରିଥିଲା। ଏବଂ ନାଗ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧିତ ହେଲା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲା, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଧାରଣ କରନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:6, 15–17.

ଯୀଶୁ ସଦା ସର୍ବଦା କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଶେଷକୁ ସେହି ବସ୍ତୁର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଉଦାହରଣ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା। ପାପାଲ୍ ରୋମର ଇତିହାସରେ ଉଜାଡ଼ିଦେଉଥିବା ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତର୍କବାଣୀ ସେତେବେଳେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପାପାଲ୍ ଶକ୍ତିକୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା।

ଏହି ସତର୍କବାଣୀ ମାଥିଉ, ମାର୍କ ଏବଂ ଲୂକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଲ୍ଲେଖରେ ଶବ୍ଦବ୍ୟବହାରର କିଛି ସାନା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି। ମାଥିଉ କହନ୍ତି, "ଏହିକାରଣେ ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହାଯାଇଥିବା ଧ୍ୱଂସର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଦାଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖିବ," ଏବଂ ମାର୍କ କହନ୍ତି, "ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହାଯାଇଥିବା ଧ୍ୱଂସର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ଯେଉଁଠାରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ସେଠାରେ ଦାଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖିବ।" ଲୂକ କହନ୍ତି, "ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ସେନାଦଳଦ୍ୱାରା ଘେରାଯାଇଥିବା ଦେଖିବ, ସେତେବେଳେ ଜାଣିବ ଯେ ତାହାର ଧ୍ୱଂସ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ। ତାହାପରେ ଯେମାନେ ଯିହୂଦିଆରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପର୍ବତମାଳାକୁ ପଳାଇଯାଆନ୍ତୁ।"

ତିନୋଟି ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମେତେ ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ ହୁଏ। ମୁଁ ଏକ ଅଧିକ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି। ଲୂକଙ୍କର ଏହି ଉଲ୍ଲେଖ—ଯେରୁଶାଲେମ ସେନାଦଳଦ୍ୱାରା ଘେରି ରଖାଯାଇଥିଲା—ଏହି ସତର୍କବାଣୀକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ 66 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ଯେରୁଶାଲେମ ଉପରେ ତାହାର ଅବରୋଧ ଆରମ୍ଭ କଲା, ସେତେବେଳେ ଯେରୁଶାଲେମରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ତୁରନ୍ତ ପଳାଇଯିବାକୁ ଥିଲେ। ମାଥିଉଙ୍କର "ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ" ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉଲ୍ଲେଖ, ପୌଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା "ପାପର ମନୁଷ୍ୟ"ଙ୍କ ପରିଚୟ ସହ ସମ୍ମତି ରଖେ, ଯେ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ବସି ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ," ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ "ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଘୃଣିତ ବସ୍ତୁ"ର ପାପାସୀୟ ପୂରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ମାର୍କ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଘୃଣିତ ବସ୍ତୁ ସେଠାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ, ଯେଉଁଠାରେ ତାହା ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଏହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପଳାଇବାର ସତର୍କବାଣୀ ସହ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଏ। ଦୁଇଟି ସତର୍କବାଣୀ ସହ ଏହି ଆଜ୍ଞା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଯେ, ଯିଏ ସତର୍କବାଣୀକୁ ପଢ଼େ ସେ ବୁଝିବା ଉଚିତ୍, ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏମିତି ଏକ ଚିହ୍ନକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରନ୍ତି, ଯାହା ସେହି ଯୁଗର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ପଳାଇଯିବା ପାଇଁ ସୂଚିତ କରିବାକୁ ଥିଲା।

"ତୁମ ଜନନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ଲୁଟେରାମାନେ" ବୋଲି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଦାବି କରୁଥିବାମାନେ ଯେ ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗକୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ସେହି ମିଥ୍ୟା ପ୍ରୟୋଗ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ "ଧ୍ୱଂସର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ" ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରବଳ କରାଯାଇଥିବା ସେହି ରବିବାର ଆଇନ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଆଧୁନିକ ରୋମ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରେ; କାରଣ ପୂର୍ବରୁ ପେଗାନ ରୋମ ଓ ପାପାଲ ରୋମ—ଉଭୟେ ମଧ୍ୟ ଏକ ରବିବାର ଆଇନ ପ୍ରବଳ କରିଥିଲେ।

ସେହି ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରୟୋଗର ସମସ୍ୟା ହେଉଛି, ପୌରାଣିକ ରୋମର ରବିବାର ନିୟମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 321 ମସିହାରେ ଘଟିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପୌରାଣିକ ରୋମ ଦ୍ୱାରା "ଧ୍ୱଂସର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ"ର ପୂରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 66 ମସିହାରେ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 321 ମସିହାର ରବିବାର ନିୟମ ପୂର୍ବରୁ 255 ବର୍ଷ ଆଗରୁ ଘଟିଥିଲା। ସେହିପରି, ଯେ ସମଝୌତା "ପାପର ପୁରୁଷ"କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା, ତାହା ପୌଲଙ୍କ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଆଗରୁ ହେଉଥିଲା; ସେ କହିଥିଲେ, "ଅଧର୍ମର ରହସ୍ୟ ତ ଏବେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି," ତଥାପି ପୋପତନ୍ତ୍ରୀୟ ରବିବାର ନିୟମ ଚାରି ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଅଧିକ ପରେ ଆସିଥିଲା। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗରେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ତୃତୀୟ ପୂରଣର ବିଶେଷତାଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତି। ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ "ଧ୍ୱଂସର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ," ଦୁଇଜଣ ଐତିହାସିକ ସାକ୍ଷୀ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟର ତିନୋଟି ବାଇବେଲୀୟ ଅଭିଲେଖ ଉପରେ ଆଧାର କରି, ପଳାୟନ କରିବାକୁ ଏକ ସତର୍କବାଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ରବିବାର ନିୟମର ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନକୁ ନୁହେଁ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ବିବେଚନା କରିବୁ ଯେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ତ୍ରିମୁଖୀ ପ୍ରୟୋଗ ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସ୍ଥିରିକୃତ ନିୟମମାନଙ୍କ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସେହି ପ୍ରୟୋଗ କାହିଁକି ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସତର୍କବାଣୀର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ରବିବାର ଆଇନର ସନାକ୍ତିକରଣ କାହିଁକି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସର ଏକ ବିକୃତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଅଟେ।

> "ପୌରାଣିକତା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସମଝୌତା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିବା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱରଠାରୁ ଉପରକୁ ଉତ୍କର୍ଷିତ କରୁଥିବା 'ପାପର ପୁରୁଷ'ର ବିକାଶକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା। ଏହି ବିଶାଳ ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମବ୍ୟବସ୍ଥା ଶୟତାନଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ କୃତି—ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ପୃଥିବୀକୁ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ସିଂହାସନରେ ନିଜକୁ ବସାଇବାରେ ତାଙ୍କ ଚେଷ୍ଟାମାନଙ୍କର ଏକ ସ୍ମାରକ।" The Great Controversy, 50.